

го Господа: и каквѡ мѡ ѣ снѡ;

45 Я като слышаше сичкѡ нарѡдъ, рече на оученицѡ те си:

46 Внимайте секе си ѡ книжници те, който искатъ да хѡдатъ премѣнени, и ѡбщчатъ поздравленїа та по тѡрища та, и да сѣдѡтъ на пѣрви те мѣста на собѡрища та, и да сѣдѡватъ напредъ на вечери те:

47 Който изидѡтъ къши те на вдовицѡ те, и лицемѣриш се молѡтъ про странни: ѡни же да прїимѡтъ по много ѡсѡжденїе.

ГЛЯВЯ КЯ.

И като погледѡ Исѡсъ видѡ когатѡ те, който фжрлаха дарове те си въ цѣрковно то сокрѡвище.

2 И видѡ и нѣкоя вдовица сирѡта, коѡто фжрли тамѡ двѣ асприци:

3 И рече: истина ви говоримъ, зашѡ тѡа сирѡта вдовица фжрли най много ѡ сички те:

4 Зашѡто сички те тѡа фжрлиха въ дарове те на Бгѡ ѡ нова што имѡ артисѡваше: а тѡа ѡ своѡ та сѡдѡсть сичкѡтъ си имѡтъ, што имѡше фжрли.

5 И като дѡмаха нѣкои за цѣрква та, зашѡ ѣ оукрашена съ хѡблѡви кѡменѣ, и съ сѡбѡдѡ, рече:

6 Тѡа што ги глѡдате же да дѡйдѡтъ дни, въ които не же да ѡстане кѡмень на кѡмень, който не же да се развѡли.

7 И попытѡха го, и рекоха: оучителю, кога прочее же да кѡдатъ тѡа (рѡкотѡ); и коѡ ѣ знаменїе то, когатѡ же да кѡдатъ тѡа;

8 И тѡй рече: глѡдайте хѡблѡ, да се не прелстїте: зашѡто мнозина же да дѡйдѡтъ въ моѡто име, и же да говорѡтъ: зашѡ азъ самъ: и време то приближи: да не идете прочее слѡдѡ нихъ.

9 И когатѡ чѡете брѡни и размирѡци, да се не оубѡйте: зашѡто трѡбѡ да кѡдатъ тѡа напредъ: но не ѣ тоще тѡа часъ скончанїе то.

10 Тѡгѡва имѡ говореше: зашѡ же да стане пѡзѡкъ на пѡзѡкъ, и царство на царство:

11 И же да кѡдатъ трѡсѡбе голѡми по мѣста, и глѡдове, и мѡрѡве, и страшилѡца, и знаменїа голѡми ѡ некѡ то же кѡдатъ.

12 Я по напредъ ѡ тѡа сички те же тѡратъ рѡце те си на васъ, и же вы испѡдатъ, и же вы предѡватъ на собѡрища и въ темницѡ, и же вы вѡдатъ предъ царѡве и кнѡзѡве, заради моѡто име.

13 И же да ви произѡде во свидѡтельство.